

Κυριακή Ε' Ματθαίου: Η θεραπεία των Γεργεσηνών († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 19, 2019

Στό όνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πόσο οἰκεία μᾶς εἶναι αὐτή ἡ ἱστορία. Κάθε φορά πού τή διαβάζουμε, ἀνακαλύπτουμε ξανά κάτι πού ἀγγίζει τήν καρδιά μας ἢ φωτίζει μέ ἕνα νέο φῶς τό νοῦ μας. Καί σήμερα θά ἤθελα νά στρέψω τήν προσοχή σας σέ τρία χαρακτηριστικά σημεῖα αὐτοῦ τοῦ κειμένου.

Τό πρῶτο εἶναι ἡ συμπεριφορά τοῦ δαιμόνων, τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ, στά θύματά τους. Οἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ δέν ἔχουν ἄλλο σκοπό ἢ ἐπιθυμία ἀπό τό νά κυριέψουν ἕνα ζωντανό πλάσμα, νά τό κάμουν νά ὑποφέρει καί νά ἐκπληρώνει τό θέλημά τους. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς διδάσκουν **ὅτι οἱ δαίμονες δέν δροῦν ἄμεσα στόν κόσμο· αὐτό πού μποροῦν νά κάνουν εἶναι νά σκλαβώνουν τά ἀνθρώπινα ὄντα καί νά τά χρησιμοποιοῦν γιά νά κάμουν τό κακό**. Ἔτσι σ' αὐτό ἀποσκοποῦσαν αὐτές οἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ: νά σκλαβώσουν αὐτούς τούς ἄνδρες καί νά τούς κάνουν ὄργανο καταστροφῆς καί συνάμα νά ὑποφέρουν.

Ὅταν ὁ Χριστός τούς διέταξε νά ἀφήσουν τά θύματά τους ἔκραξαν μέ φωνή μεγάλη, ζητώντας ἕνα μέρος νά καταφύγουν, ἕνα μέρος ὅπου θά μποροῦσαν νά διαμείνουν καί νά κάμουν τό καταστροφικό τους ἔργο. Καί ὁ Κύριος τούς ἐπέτρεψε νά πᾶνε στούς χοίρους. Οἱ χοῖροι, γιά τούς Ἑβραίους, συμβόλιζαν τήν ἀκαθαρσία· τό αἴτημά τους νά κατοικήσουν ἐκεῖ ἦταν ἕνα σημεῖο προφανές γιά τόν καθένα πού μποροῦσε νά καταλάβει - καί κάθε Ἑβραῖος καταλάβαινε - ὅτι ἦταν τόσο ἀκάθαρτοι ὅσο τά πιά βρώμικα ἀπό τά ζῶα. Ἀλλά αὐτό πού ἀκολούθησε μετά, ἦταν μία ἀπόδειξη γιά τούς ἀνθρώπους τοῦ τί συμβαίνει ὅταν ἐπιτρέπουμε στόν ἑαυτό μας νά καταληφθεῖ ἀπό τό κακό, ὅταν ἐπιτρέπουμε στά πάθη νά ἀποκτήσουν ἰσχύ ἐπάνω μας- στό μίσος, στή λαγνεία, στή ζήλεια, καί σ' ὅλα τά πάθη τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. **Ἐπί τῆν ἐξουσία τῶν παθῶν, εἴμαστε καταδικασμένοι νά καταστραφοῦμε**, ὅπως αὐτό τό κοπάδι πού ὁδηγήθηκε στό χαμό.

Θά πρέπει αὐτό νά τό θυμόμαστε, ἐπειδή δέν συνειδητοποιοῦμε πάντα πόσο πολύ εἴμαστε ἀγκιστρωμένοι στήν δύναμη αὐτῶν τῶν πραγμάτων πού κυβερνοῦν τήν ζωή μας: συμπάθειες, ἀντιπάθειες, μίση, μνησικακίες. Δέν εἴμαστε μοναχά ὑπό τό κράτος τῶν παθῶν αὐτῶν, ἀλλά δουλεύουμε στό κακό ὄντας ὑποταγμένοι στήν δύναμή του.

Καί η προειδοποίηση είναι ξεκάθαρη: εάν μόνο επιτρέψουμε στο κακό να κυριαρχήσει στη ζωή μας, αυτό θα σημάνει τον θάνατο· όχι έναν φυσικό θάνατο, αλλά μια ολοκληρωτική, τραγική αλλοτρίωση απ' ό,τι σημαίνει η ζωή: από τον Θεό, από την αγάπη, από την όμορφιά, από κάθε νόημα ζωής. Δεν μπορούμε να πάσουμε να υπάρχουμε, αλλά ζούμε μέσα από μία ύπαρξη χωρίς ζωή, χωρίς περιεχόμενο - ένα άδειανό κοχύλι, και ακόμη ένα μαρτύριο.

Σε αντίθεση με αυτό, βλέπουμε τον Κύριο Ίησοῦ Χριστό, τον Υιό του Θεού, να ένδύεται την ανθρώπινη σάρκα. Αυτός είναι ο Δημιουργός, αυτός είναι ο Κύριος, ο Σωτήρας όλου του κόσμου, έχει ξεχάσει τά πάντα, όλη την κτήση, για να δώσει προσοχή μόνο σ' αυτούς τους δύο άνδρες που έχουν ανάγκη να σωθούν, πράγματι είναι διατεθειμένος ν' αφήσει ενενήντα εννέα δίκαιους, ενάρετους ανθρώπους που δεν Τόν χρειάζονται εκείνη την στιγμή, για να δώσει όλη την προσοχή, την ζωή Του, όλη Του την δύναμη, προκειμένου να σώσει αυτούς τους δύο ανθρώπους. Μπορεί να δει, μπροστά στις ανάγκες όλου του κόσμου, κάθε προσωπική ανάγκη και να ανταποκριθεί με όλη την αγάπη Του, με συμπόνια, με όλη την κατανόηση και με την Θεική Του δύναμη που σώζει και θεραπεύει.

Υπάρχει μία τρίτη ομάδα ανθρώπων που βλέπουμε να ενεργούν σ' αυτήν την ιστορία· είναι οι κάτοικοι της περιοχής. Γνώριζαν την απελπιστική κατάσταση αυτών των ανθρώπων· τους είπαν τί έκαμε σ' αυτούς ο Κύριος, τους είπαν ποιός ήταν ο άφέντης τους, ο βασανιστής τους· δεν θά όφειλαν να έρθουν να δοξάσουν τον Κύριο και να Τόν ευχαριστήσουν που λύτρωσε τους δύο άνδρες από την έξουσία του κακού; ΟΧΙ! Αυτό που είδαν στην πράξη του Χριστού, ήταν ότι στερήθηκαν τό κοπάδι των χοίρων. Τί σήμαινε γι' αυτούς η ζωή, η υγεία, η σωτηρία αυτών των δύο ανθρώπων; Στεροούνταν ό,τι τους ήταν σημαντικό, περισσότερο από την ανθρώπινη ζωή, και ζήτησαν από τον Κύριο να φύγει από τά σύνορά τους, επειδή δεν ήθελαν να ρισοκινδυνέψουν άλλο ένα θαῦμα που θά τους στοίχιζε. Τί τραγική - όχι τερατώδης, αλλά τραγική αντίθεση ανάμεσα στην στάση του Θεού και την στάση αυτών των ανθρώπων.

Άς σκεφθούμε και άς ρωτήσουμε τους έαυτούς μας, που βρισκόμαστε; Φυσικά τό πρώτο πράγμα που θά πούμε, «ότι είμαστε μέ τό μέρος του Θεού» - δεν είναι αλήθεια. Όταν υπάρχει μία τραγική ανάγκη και η άξία της βοήθειας δεν θά είναι ίσως για μās μια καταστροφή, αλλά πόνος ή άπώλεια, τί θά διαλέγαμε; Άς προβληματιστούμε σχετικά μέ αυτό: είμαστε στ' αλήθεια μέ τό μέρος του Χριστού που μπορεί να συγχωρέσει όλο τον κόσμο, εξαιτίας της συμπόνιας που διαπερνά την καρδιά Του, η - επιτρέπουμε στην καρδιά μας να συγκινηθεί για μια στιγμή και τότε υπολογίζοντας ξανά τό τίμημα, να απομακρυνθεί από την ανάγκη;

Άς συλλογιστούμε· επειδή κάθε μία από αυτές τις ιστορίες, κάθε παραβολή, κάθε εικόνα, κάθε ενέργεια του Θεού είναι για μās μία πρόκληση: Που βρίσκεσαι; Ποιός

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

εἶσαι; Ὁ δαιμονισμένος τῆς παραβολῆς· σέ τί βαθμό; Ἐνας ὀπαδός τοῦ Χριστοῦ ἔτοιμος νά λησμονήσει τά πάντα γιά μιὰ ἀπελπιστική ἀνάγκη; Ἥ ἴσως ἕνας ἀπό ἐκείνους πού λένε στόν Χριστό: Φύγε, φύγε μακρῶς - Διαταράσσεις τήν εἰρήνη μας, τήν ἀρμονία τῆς ζωῆς μας καί τήν ἀσφάλειά μας;

Ἄς ἀναλογιστοῦμε σέ βάθος· ὄχι μόνο νά σκεφτοῦμε, ἄς πάρουμε τίς ἀποφάσεις μας καί ἄς ἐνεργήσουμε. Ἀμήν.

30 Ἰουνίου 1991

(Πηγή: agiazoni.gr)